

[Annelise Gotfredsen.]

som tidligere ordførere har nævnt det, sige, at der faktisk ikke har været klager på dette område.

Det konservative folkeparti mener endvidere, at kolportage af bøger bør undtages fra det almindelige forbud. Der er vægtige kulturelle hensyn at tage, og denne salgsform er en væsentlig forudsætning for udgivelse af mange større værker. De enkelte sorte får, der har kunnet give anledning til klager, bør kunne rammes ad anden vej.

Lovforslagets fortrydelsesret er, som jeg nævnte, ikke vor livret, vi er imod det. Et ord bør nu engang være et ord, og der er jo i mange tilfælde opsigelsesret i indgåede aftaler. Vi vil se nærmere på disse mange enkeltspørgsmål i udvalget.

Som det fremgår af mine bemærkninger, kan vi ikke støtte lovforslaget i den foreliggende form. Vi vil under udvalgsarbejdet søge at medvirke til ændringer, som vi finder berettigede.

Mimi Jakobsen (CD):

Det foreliggende forslag kunne med rette bære undertitlen »En sælgers død«, idet man i realiteten umuliggør enhver form for dørsalg. Jeg kan med det samme sige, at centrum-demokraterne ikke kan tilslutte sig forslaget, idet vi finder det alt for vidtgående. Ét er, at der kan være grunde til at beskytte forbrugerne mod firmaer, der ved utiltalende salgsmetoder får praktet nogle noget på. Her taler forbrugerklagenævnets årsberetning jo sit tydelige sprog. Men det retfærdiggør slet ikke dette generelle forbud, som efter vores mening skyder langt over målet.

Et graverende eksempel på, at forbuddet vil ramme helt forkert, er forsikringsbranchen, som flere ordførere også har nævnt. Hvordan i alverden havde man tænkt sig, at assurandører for fremtiden skulle kunne udføre deres job? Hvordan skulle de, hvis dette forslag blev vedtaget, kunne udføre den opgave, som vi alle må være interesseret i at de udfører, hvis ikke de kan nærme sig deres klienter eller kommende klienter uden at komme i fare for bødestraf? Hvorledes skal de følge deres klienters forsikringsdækninger op? Det må være en meget vigtig opgave og en fuldstændig elementær opgave for en assurandør.

Mener justitsministeren ikke, at det for hele samfundet er af den største betydning, at også socialt svage personer, der måske ikke selv ta-

ger initiativ til at forsikre sig på rimelig måde, får chance for vejledning, eller skal de først opdage mangelen, når skaden er sket? Intet tyder på, at forsikringsbranchen har skabt utilfredshed på forbrugersiden. Jeg har i hvert fald ikke set nogen dokumentation herfor. Hvorfor i alverden skal man så ramme denne branche? Der er mange – flere ordførere har været inde på det – bogforlag, som også ved dørsalg distribuerer deres varer. Der har alene været konstateret eksempler på 4 forlag, som har overtrådt almindelige fairnessprincipper, men det behøver da ikke at ramme samtlige bogforlag.

Vi kan fra CDs side således ikke støtte lovforslaget, som det fremstår i dag, men vi er måske i modsætning til de foregående ordførere nok mere positive over for en fortrydelsesret, som jo er begrundet i, at man har set eksempler, hvor firmaer har krævet 5-årige uopsigelige kontrakter indgået. Det er klart, at en sådan beskyttelse må være rimelig, men ikke et forbud af denne karakter.

Vi vil gå til udvalgsarbejdet med meget stor interesse, men med meget begrænset sympati.

Ebba Strange (SF):

Nu tror jeg snart, at justitsministeren trænger til lidt venlige kvindeord. Selv om jeg ikke kan være enig med justitsministeren i alt, vil jeg dog starte med at være venlig.

Jeg synes, det er godt, at vi får dette lovforslag forelagt. Jeg synes, det er godt, at vi får lejlighed til at diskutere de ting, der er lagt frem i det, og jeg tror, der er meget af det, det er nødvendigt, at vi vedtager.

Når jeg har lyttet til de foregående talere, har jeg sådan siddet og tænkt på mine egne erfaringer, dengang jeg var yngre og gik derhjemme og passede hus og mænd og børn, og hvad man ellers gør i den alder. Og så sad jeg og tænkte på: gad vide om de foregående talere ikke er klar over, hvor smarte, hvor veluddannede de dér sælgere nogle gange er, og hvor svært det er, når man er sådan et ungt og rimeligt uuddannet menneske, at stå imod de overtalelsesforsøg, man kommer ud for. Jeg har selv tegnet et par kontrakter, dels på sådan noget vagtværns-noget, dels på et bogværk, hvor jeg bagefter tænkte: hvorfor i alverden lod du dig overtale til det?

Jeg tror, at der er masser af kvinder i den samme situation. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi får en fortrydelsesret, og at vi får en